

2.5.4

(רבי יוסי אומר מתנות נטלו בזרוע) 56a → (אמר ליה רבי זירא לרבי סימון לוכחינהו מר) 55a

1. ויאמר ה' אליו עבר בתוך העיר בתוך ירושלים והתוית תו על מצחות האנשים הנאנכים על כל התועבות הנעשות בתוכה: יחזקאל ט, ד

2. זקן בחור ובתולה וטף ונשים תהרגו למשחית ועל כל איש אשר עליו התו אל תגשו וממקדשי תחלו ויחלו באנשים הזקנים אשר לפני הבית: יחזקאל ט, ו

3. והנה ששה אנשים באים מדרך שער העליון אשר מפנה צפונה ואיש כלי מפצו בידו ואיש אחד בתוכם לבש בדים וקסת הספר במתניו ויצאו ועמדו אצל מזבח הנחשת: יחזקאל ט, ב

4. ועתה אגלה את נבלתה לעיני מאהביה ואיש לא יצילנה מידי: הושע ב, יב

5. ויחזאל מלך ארם לחץ את ישראל כל ימי יהואחז: מל"ב יג, כב

6. ויחן ה' אתם וירחמם ויפן אליהם למען בריתו את אברהם יצחק ויעקב ולא אבה השחיתם ולא אבה השליכם מעל פניו עד עתה: מל"ב יג, כג

7. ויהי בעלות המנחה ויגש אליה הנביא ויאמר ה' אלהי אברהם יצחק וישראל היום יודע כי אתה אלהים בישראל ואני עבדך ובדברך עשיתי את כל הדברים האלה: מל"א יח, לו

8. למרבה המשרה ולשלום אין קץ על כסא דוד ועל ממלכתו להכין אתה ולסעדה במשפט ובצדקה מעתה ועד עולם קנאת ה' צבאות תעשה זאת: ישעיהו ט, ו

9. הנפש החטאת היא תמות בן לא ישא בעון האב ואב לא ישא בעון הבן צדקת הצדיק עליו תהיה ורשעת רשע הרשע עליו תהיה: יחזקאל יח, כ

10. ויפקדתי בשבט פשעם ובנגעים עונם: תהלים פט, לו

11. הכל כאשר לכל מקרה אחד לצדיק ולרשע לטוב ולטהור ולטמא ולזבח ולאשר איננו זבח כטוב כחטא הנשבע כאשר שבועה ירא: קהלת ט, ב

12. ויאמר ה' אל משה ואל אהרן יען לא האמנתם בי להקדישני לעיני בני ישראל לכן לא תביאו את הקהל הזה אל הארץ אשר נתתי להם: במדבר כ, יב

13. ואת עמשיא שם אבשלם תחת יואב על הצבא ועמשיא בן איש ושמו יתרא הישראלי אשר בא אל אביגיל בת נחש אחות צרויה אם יואב: שמ"ב יז, כה

14. ואחיותיהם צרויה ואביגיל ובני צרויה אבשי ויואב ועשה אל שלשה: דה"א ב, טז

15. ויהי בשכן ישראל בארץ ההוא וילך דאוון וישכב את בלהה פילגש אביו וישמע ישראל

16. ארור שכב עם אשת אביו כי גלה כנף אביו ואמר כל העם אמון: דברים כו, כ

17. פחז כמים אל תותר כי עלית משכבי אביך אז חללת יצועי עלה: בראשית מט, ד

18. ועלה האיש ההוא מעירו מימים מימה להשתחות ולזבח לה' צבאות בשלה ושם שני בני עלי חפני ופנחס פהגים לה': שמ"א א, ג

19. ועלי זקן מאד ושמע את כל אשר יעשו בניו לכל ישראל ואת אשר ישכבון את הנשים הצבאות פתח אהל מועד: שמ"א ב, כב

20. ואחיה בן אחיסוב אחי איכבוד בן פינחס בן עלי כהן ה' בשלו נשא אפוד והעם לא ידע כי הלך יונתן: שמ"א יד, ג

21. יקרת ה' לאיש אשר יעשנה ער וענה מאהלי יעקב ומגיש מנחה לה' צבאות: מלאכי ב, יב

22. אל בני כי לוא טובה השמעה אשר אנכי שמע מעברים עם ה': שמ"א ב, כד

23. ולא הלכו בניו בדרךיו ויטו אחרי הבצע ויקחו שחד ויטו משפט: שמ"א ח, ג

24. והלך מדי שנה בשנה וסבב בית אל והגלגל והמצפה ושפט את ישראל את כל המקומות האלה: שמ"א ז, טז

- I. Continued aggadot relating to obligation to rebuke and responsibility of leaders for followers' violations (vv. 1-8)
 - a. Including: discussion about the meaning of the "תיר" (vv. 1-2) and when זכות אבות ended (vv. 4-8)
- II. Aggadic excursus on sin→death causality and possible exceptions (vv. 9-14)
- III. Quoting ר' יונתן, ר' שמואל בר נחמני – "anyone who says X sinned is mistaken"
 - a. דאוון vv. 15-17
 - b. בני עלי (see שמואל א:ב): vv. 18-22
 - c. בני שמואל (see שמואל א:ח-ג): vv. 23-24